

Dzieje Apostolskie

Rozdział 3

Uzdrowienie chromego

1. A Piotr i Jan wstępowali do świątyni w godzinie modlitwy, o dziewiątej. **2.** I niesiono pewnego męża, chromego od urodzenia, którego sadzano codziennie przy bramie świątyni, zwanej Piękną, aby prosił wchodzących do świątyni o jałmużnę; **3.** Ten, ujrawszy Piotra i Jana, gdy mieli wejść do świątyni, prosił o jałmużnę. **4.** A Piotr wraz z Janem, wpatrzwszy się uważnie w niego rzekł: Spójrz na nas. **5.** On zaś spojrzał na nich uważnie, spodziewając się, że od nich coś otrzyma. **6.** I rzekł Piotr: Srebra i złota nie mam, lecz co mam, to ci daję: W imieniu Jezusa Chrystusa Nazareńskiego, chodź! **7.** I ujawszy go za prawą rękę, podniósł go; natychmiast też wzmocniły się nogi jego i kostki, **8.** I zerwawszy się, stanął i chodził, i wszedł z nimi do świątyni, przechadzając się i podskakując, i chwając Boga. **9.** A cały lud widział go, jak chodził i chwalił Boga; **10.** Poznali bowiem, że to był ten, który dla jałmużny siadywał przy Bramie Pięknej świątyni; i ogarnęło ich zdumienie i oszołomienie z powodu tego, co mu się przydarzyło. **11.** A gdy się on trzymał Piotra i Jana, zbiegł się do nich cały lud zdumiony do przysionka, zwanego Salomonowym.

Kazanie Piotra w świątyni

12. Ujrawszy to Piotr, odezwał się do ludu: Mężowie izraelscy, dlaczego się temu dziwicie i dlaczego się nam tak uważnie przypatrujecie, jakbyśmy to własną mocą albo pobożnością sprawili, że on chodzi? **13.** Bóg Abrahama i Izaaka i Jakuba, Bóg ojców naszych, uwielbił Syna swego, Jezusa, którego wy wydaliście i zaparliście się przed Piłatem, który uważał, że należało go wypuścić na wolność; **14.** Wy jednak zaparliście się Świętego i Sprawiedliwego, i prosiliście o ułaskawienie wam mordercy. **15.** I zabiliście Sprawcę życia, którego Bóg wzbudził z martwych, czego my świadkami jesteśmy. **16.** Przez wiarę w imię jego wzmocniło jego imię tego, którego widzicie i znacie, wiara zaś przez niego wzbudzona dała mu zupełne zdrowie na oczach was wszystkich. **17.** A teraz, bracia, wiem, że w nieświadomości działaliście, jak i wasi przełożeni; **18.** Bóg zaś wypełnił w ten sposób to, co zapowiedział przez usta wszystkich proroków, że jego Chrystus cierpieć będzie. **19.** Przeto upamiętajcie i nawróćcie się, aby były zgładzone grzechy wasze, **20.** Aby nadeszły od Pana czasy ochłody i aby posłał przeznaczonego dla was Chrystusa Jezusa, **21.** Którego musi przyjąć niebo aż do czasu odnowienia wszechrzeczy, o czym od wieków mówił Bóg przez usta świętych proroków swoich. **22.** Wszak Mojżesz powiedział: Proroka, jak ja, spośród braci waszych wzbudzi wam Pan, Bóg; jego słuchać będziecie we wszystkim, cokolwiek do was mówić będzie. **23.** I stanie się, że każdy, kto by nie słuchał owego proroka, z ludu wytępiony będzie. **24.** I wszyscy prorocy, poczynawszy od Samuela, którzy kolejno mówili,

zapowiadali te dni. **25.** Wy jesteście synami proroków i przymierza, które zawarł Bóg z ojcami waszymi, gdy mówił do Abrahama: A w potomstwie twoim błogosławione będą wszystkie narody ziemi. **26.** Wam to Bóg najpierw, wzbudziwszy Syna swego, posłał go, aby wam błogosławił, odwracając każdego z was od złości waszych.

© Towarzystwo Biblijne w Polsce, Warszawa, 1975

aktualizacja modułu: 2020-07-01